

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til hr. Ivar Hansen og hr. Steffensen og også hr. Dyremose for de pæne ord, der blev sagt.

Hvad blev der egentlig sagt fra deres side? Der blev sagt det, at den nuværende miljøminister bekræfter den opfattelse, regeringen har vedrørende Barsebäck, og at den er identisk med den opfattelse, man havde den 23. januar i år, da man diskuterede det sidst her i folketinget. I 52 lange spalter havde alle lejlighed til at markere deres synspunkter den 23. januar i år, og man skulle egentlig tro, at der skulle gå et par dage mere end de små ti dage, der gik, før fire af partierne her i folketinget fandt anledning til at fremsætte forslag til folketingsbeslutning. Man kunne godt have tænkt sig, at der var blevet sagt: følgende meget vigtige oplysninger er nu tilgængelige, det var de ikke den 23. januar i år. Hvad er det, der er sket mellem den 23. januar og den 5. februar i år?

Regeringen betragter dette spørgsmål meget alvorligt, og vi ville være glade for at deltage i debatter, der har mindre præg af en agitatorisk stemning omkring hele spørgsmålet og mere af en reel, konkret, holdningsmæssigt præget information, og derefter en beslutning, der hvilede på konkrete synspunkter og oplysninger.

Hr. Kalnæs spurgte mig om forskellige ting, bl. a. om en kronik, der har været i Politiken. Jeg har set kronikken, jeg har læst den og mærket mig dens indhold, og jeg kan oplyse hr. Kalnæs om, at den svensk-danske komité om Barsebäckværkets nukleare sikkerhedsforhold vil rejse dette spørgsmål til nærmere debat. Jeg kan også oplyse hr. Kalnæs om, at spørgsmålet om de seismiske forhold omkring Barsebäck var fremme i 1978, og det blev første gang rejst i 1975. Dermed har jeg ikke sagt noget som helst om, hvorvidt det er noget, der er positivt, eller noget, der er negativt, blot at det selvfølgelig er en oplysning, der må indgå i vurderingen af Barsebäck's sikkerhedsmæssige forhold.

Så spurgte hr. Kalnæs mig om denne sandsynlighed, som det altid er svært at operere med. I debatten i januar måned opererede man med sandsynligheden 1:50.000. Alene det, at vi taler om sandsynlighed, at vi taler om meget store tal, gør, at de fleste af os ikke har meget konkret at hænge vor op-

fattelse op på. Det er nogle relativt usikre ting, vi diskuterer.

Jeg kan bekræfte, at de oplysninger, regeringen har, stadig væk er gældende, således som den daværende miljøminister fremlagde dem i folketinget. Jeg kan også bekræfte, at den daværende miljøminister sagde, at der kun er lille sandsynlighed for et uheld, men det kan ikke udelukkes. Om denne sandsynlighed er 1:50.000 eller, som andre har beregnet det til, 1:45.000 eller, som folk i Sverige har beregnet det til, 1:10.000, kunne og ville han ikke tage stilling til. Han ville blot henholde sig til de vurderinger, der var blevet fremlagt fra forskellig side af eksperter på disse områder.

Hr. Kalnæs siger: hvad vil man vide mere? Jeg vil ikke sige, at vi vil vide meget mere for at kunne tage en beslutning, men vi vil gerne vide noget konkret for at kunne tage en beslutning, der er så alvorlig som det at henvende sig til et andet land og bede det om at nedlægge et atomkraftanlæg.

Her kan jeg selvfølgelig godt hæve øjenbrynene og blive lidt forbavset over det engagement, det radikale venstre lægger for dagen, hvor man først heroppefra i meget skarpe vendinger bebrejder regeringen, at der ikke er sket mere på dette område, fordi forholdene skulle være helt oplagte og meget farlige, og bagefter siger: i øvrigt er det radikale venstre indforstået med, at nok er det meget farligt, superfarligt og dødsensfarligt, men vi kan jo godt afse 5 år til afvikling af disse farlige forhold.

Det er med ulyst, jeg siger sådan nogle ting, for jeg synes, at spørgsmålet egentlig er for alvorligt til det, men det var fru Margrete Auker, der i og for sig lokkede mig med sin eventyrfortælling til sidst med nogle vurderinger, som jeg mener ikke hører hjemme i en debat om Barsebäck.

Jeg synes, det er lidt af en nedvurdering af den komité, der er nedsat fra svensk og dansk side til at vurdere og følge hele udviklingen. Denne komité har adgang til alt det materiale, den ønsker, på begge sider af Sundet. Den har mulighed for at inddrage alle de eksperter vurderinger og betragtninger, den har lyst til, og på baggrund af dette regner man med over for de to regeringer i Danmark og Sverige at kunne fremlægge rapport. Når de radikale siger, at vi godt kan vente 5 år, har jeg svært ved at se det meget